

IDA MARIE HEDE: *BEDÅRENDE*

Ida Marie Hedes *Bedårende* består af fire dele og handler om familien og det samfund, der omgiver den. *Bedårende* handler om familiens fortid og fremtid. Om fødsel, småbørnsidyl og hverdagsliv. Om intimitet, hengivelser og misforståelser. Om sorg, nostalgi, opbrud og død. Om overlevelse, forfald og undergang.

I første del møder vi B i ømme og absurde scener fra familielivet med partneren Q og i symbiosen med datteren Æ. Kærligheden mellem de voksne er slidt, men barnets tilstedeværelse giver en voldsom lyst til livet. I anden del finder vi ud af, at de døde er animerede i Bs hjerne. I tredje del dør en far. I fjerde del er det endelig fredag. Vi ryger med B og Q ned under stuegulvet og vandrer gennem en underverden.

Bedårende er en vandring gennem et døderum, som også er et kærlighedsrum. Som i sine øvrige værker skriver Hede en porøs verden frem. Det er umuligt at sige, hvor døden begynder eller slutter, eller hvor livet begynder eller slutter. I *Bedårende* er rummet dog mere genkendeligt: Det er familiens. Bakterier bor som usynlige familiefællesskaber i vores kroppe, akkurat som vi alle bor i familier i en større omverden, vi ikke kender til fulde, men som vi oplever gennem billeder og fortællinger. Man kan trænge igennem alle kroppe, og alle kroppe trænger sig på. Man kan trænge igennem alle familier, og alle familier trænger sig på. Teksten bevæger sig hele tiden mellem kroppens inderste, jeget, familiens kredsløb, og den kultur og de samfundsmæssige vilkår, familielivet er en del af. Alle former for stof kan trækkes ind i teksten i sin undersøgelse; den knopskyder i en arabeskaftig bevægelse. Fra fortid til fremtid, fra erindring til nu. Fra det absolut nære, som en samtale mellem mor og datter ved sengetid, til det abstrakte eller

fjerne, som en massegrav i Mexico, forestillinger om undergang og overvågning, læsninger af musik eller film.

Forfatter: Ida Marie Hede

Titel: *Bedårende*

Udgivelse: 26.04.2017

Genre: Prosa

Pris: 200,-

ISBN: 9788793128613

Omslag: Thomas Joakim Winther

Sats: Thomas Joakim Winther

Winther

Forlaget Gladiator

Bogens tredje del, 'Dødeessay', skiller sig ud ved at være essayistisk. Hede skildrer her sin fars død. Men vi har ikke at gøre med én sorgende krop, og jegets far fremmanes ikke som en håndgribelig person – han er snarere en collagelignende, følelsesfuld tekstur. Som teksten selv udsiger, *en jegfortæller, en instans, der på ingen måde kan være ren, men kun agere sat sammen af fremmede stemmer, syntakser, rytmer, vokabularier*. Det gælder også

den døde. For selv om Hede her iscenesætter privat stof, og bl.a. lader sorgen over farens død glide over i en sorg over det kærlighedsbrud, der skildres i bogens øvrige dele - er ærindet ikke at bekende. Essayets større anliggende – paradokset i at give det ubegribelige form - undersøges gennem analytiske, citerende, postulerende, sludrende, fabulerende, erindrende og lyriske registre. Tekstens energi findes i den konstante bevægelse mellem et sværmerisk og privat niveau og et refleksivt, konceptuelt og digtende niveau. Som når Hede kobler telefonopkaldets stemme med 'dødens' kalden: Sådan mærker vi spændingen mellem det materielle og det immaterielle, og den forsinkelse, der kan være forbundet med følelsen af sorg. Og frem for alt testes forholdet til døden: Jeget henter sin fars lig ind i sine tarme. Kan døden på den måde hentes ud af krypten, ud af det ophøjede, ud af ensomheden?

Med *Bedårende* både fortsætter og bryder Ida Marie Hede sin undersøgelse af, hvad litteratur er og kan. Farens død giver fortællingen en anden alvor, ikke kun den del, hvor døden indtræffer – dødens skygge er over alt. Og fortællingen bliver mere netop fortælling, end hvad vi før har set. I *Bedårende* er døden allerede er tilstede i os alle, og mere håndgribeligt til stede i dem, der er udsatte. Netop den erkendelse kan anspore en medmenneskelighed, indgyde mod, gøre tankens rum større. Det handler egentlig ikke om et endeligt, men om '*at ville livet desperat*'. Både barnet, liget og den elskede er bedårende. Når det gælder dem, vi elsker, har vi ingen fornemmelse for afstande.

Om Ida Marie Hedes trilogi *En, To, Tre* (*Seancer*, 2009, *Det kemiske bryllup*, 2013, og *Inferno*, 2014, samlet udgivelse 2016) skrev Politikens anmelder Mikkel Krause Frantzen: *I Ida Marie Hedes psykedeliske og vitalistiske forfatterskab er mennesker ikke andet end "bunker af jord, eksplosioner af gas, fantastiske landskaber af ribben, råd, tarme og maddiker i royale lilla farver."*

Med (gen) udgivelsen tegner der sig et billede af et utrolig konsistent og kompromisløst forfatterskab ... I stedet for at henholde sig til plot og psykologisk dybde bevæger hun sig i krydsfeltet mellem litteratur og kunst, mellem tekst og performance, mellem æstetik og viden(skab). På engelsk taler man for tiden meget om art writing og theory-fiction, og det er til en vis grad også, hvad der er tale om her.